

Kapitalen til gode, naar vi beskatter Jord. Ej heller er det givet, hvorvidt Spørgsmaalet om en koncentreret Kapitals Monopol brydes ved denne Lov; det har vi set alle Steder i Udlandet. Under saadanne Forhold gentager jeg, at det er ingen stor og gennemgribende social Reform, der løser de store Spørgsmaal, heller ikke, som Grundejerne siger, en særlig Revolution, Radikalisme. For de fleste Grundejere vil Følgen blive, at de omtrent skal give det samme i Skat som før; hvad de slipper paa den ene Led, faar de igen paa den anden. Derfor siger jeg: Georgeisternes højstemte Forventninger er ikke mindre ubegrundede end Grundejernes Frygt, og de vil opdage det, naar vi kommer til Grundværdistignings-skatten. I mange Tilfælde vil de snart henved 2 pCt., som vi vist betaler i Om sætningsafgift, naar der sælges en Ejendom, i Virkeligheden svare til en Grundværdistigningskat paa en 12—14 pCt. Man vil se, at det gaar med denne Sag som saa ofte; man skændes i Virkeligheden stadig om gamle Ting, men man giver dem nye Navne, og saa tror Befolkningen, at Verden er i Færd med at blive anderledes.

Finansministeren (Brandes): Det er Formandens Ønske, saa vidt muligt, at ende Forhandlingen om denne Sag i Dag, og jeg skal derfor bestræbe mig for at fatte mig i størst mulig Korthed; jeg har for saa vidt lettere ved at gøre det, som jeg ønsker at holde mig til Lovforslaget og til de Indvendinger, der er gjorte imod det, og ikke at fordybe mig i alle mulige Betragtninger om almindelige sociale og økonomiske Forhold eller at beskæftige mig med, hvilke Fantasier eller Forhaabninger om en social Reform man kan knytte til dette Lovforslag, saaledes som det jo er blevet sagt af den sidste ærede Taler. Det ærede Medlem advarede imod at tro, at dette skulde betyde en Omvæltning, Revolution eller en social Reform af den Art, at helt andre Tilstande vilde skabes, hvis et Lovforslag som dette gennemførtes, eller rettere, hvis et Lovforslag, der gaar meget videre end dette, gennemførtes. Det tror jeg at kunne lade ligge.

Det er derimod af Interesse at se, hvorledes de forskellige Partier her i Salen stiller sig til det foreliggende Lovforslag. Fra det radikale Venstre og fra Socialdemokratiet har der, naar undtages nogle Indvendinger, som den socialdemo-

kratiske Ordfører (Wilmann) kom med, og som jeg senere skal vende tilbage til, kun lydt velvillige Ord. Man er villig til at optage Forhandling om Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Fra Venstres Side har vi hørt to Ordførere; den første var vel Partiets egentlige Ordfører, det var det ærede Medlem fra Varde (Pinholt). Dette ærede Medlem var ikke imod Lovforslaget, han var ikke imod, at der indførtes en Grundskyld, han var ikke imod, at Ejendomsskylden opløstes i en Jordskyld og en Bygningsafgift. Men hans Indvendinger var af en anden Art. Han var bange for at gennemføre dette Lovforslag, før den Jordvurdering, som nu finder Sted i 1920, var endt. Heroverfor vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at da Lovforslaget fastsætter, at Skatten ikke indtræder, før Jordvurderingen er endt, forekommer det mig, at Kærnen i denne Indvending egentlig falder bort. Det ærede Medlem mente, at der overhovedet ikke kunde tages Bestemmelser om en højere Afgift, før man kendte Jordvurderingsresultatet. Men hvorledes gik det da i 1903, da man indførte Ejendomsskylden, en her i Landet ganske ny Skat? Da var man overhovedet ikke kommet til nogen Vurdering af Ejendommene her i Landet, som man kunde lægge til Grund. Her er det jo helt anderledes; thi Jordvurderingen kender vi allerede dels fra Prøvevurderingerne i 1911 og i 1912, dels fra Jordvurderingen i 1916. Den Gang vovede man altsaa at fastsætte Ejendomsskylden med en ganske bestemt Promille, uden at have foretaget nogen som helst Vurdering. Her har man dog et Grundlag for Skatten. Naar det ærede Medlem overhovedet kan gaa ind paa Jordskyldtanken, forstaar jeg ikke ret, at han kan være af den Mening, at man ikke kan grundlægge, hvorledes man vil opkræve Afgiften, inden den endelige Vurdering er foretaget.

Det ærede Medlem talte for en ren Grundskyld. Dér var han mere kongelig-sindet end Kongen selv; han ønskede lige Skat for lige Jord, og derfor var han imod de Fradragsbestemmelser, der findes i Lovforslaget. Nu har det ærede Medlem fra Kellerup (N. P. Jensen) allerede svaret ham. Der er altsaa en vis Divergens mellem de to Ordførere for Venstre; thi det ærede Medlem fra Kellerup gjorde gældende, at man nok kunde tage Fradragsbestemmelserne af den Grund, at de kun var midlertidige, idet den første Halvdel faldt bort efter 5 Aar og den anden efter andre 5 Aar;